

Click-through rate - this neologism describes the percentage of users who click on a specific advertisement or link out of the total number of users who view it. *Click*, a verb indicating the act of selecting something on a digital device, is paired with *through rate*, a measurement-related term, to create a word that encapsulates a specific marketing metric. Moreover, blending involves the merging of parts of two (or more) existing words to form a new one, often by taking the beginning of one word and the end of another. As an example, Infomercial – this blend of *information* and *commercial* refers to a type of advertisement that delivers a lot of information in a longer format, often mimicking the style of a television program. This term captures the fusion of information with sales intent [2].

In conclusion, the analysis of neologisms in digital marketing offers valuable insights into both the linguistic mechanisms at play and the industry's broader socio-economic context. Understanding these processes not only enriches our grasp of language evolution but also highlights the creativity inherent in the digital marketing field itself.

References

1. English Learners. (n.d.). Word formation in English. Retrieved August 13, 2017, from https://web.archive.org/web/20170813003935id_/http://www.english-learners.com/wp-content/uploads/word-formation-in-english1.pdf
2. Tymchuk M. Neologisms in modern English word-formation as a problem of translation. *Scientific Bulletin of Izmail State Humanities University*, 2017, 60(2), 83-88. Retrieved from http://vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v60/part_2/22.pdf

Гудкова Н.М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри філології та перекладу*

Київський національний університет технологій та дизайну, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКОСТІ ПЕРЕКЛАДУ В ЕПОХУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Перекладознавство являє собою наукову дисципліну, що охоплює широке коло досліджень, присвячених як теоретичним, так і практичним аспектам перекладу. Ця галузь вивчає не лише процес передачі змісту з однієї мови на іншу, але й враховує взаємодію різних факторів, таких як мовні, культурні, соціальні та технологічні. У фокусі досліджень перекладознавства

також знаходиться вивчення того, як ці чинники впливають на перекладний процес і кінцевий результат перекладу.

Історично ця галузь має багатовікові корені, беручи свій початок ще з античних часів, коли переклад відігравав ключову роль у поширенні знань і культур між різними народами. Однак, у сучасну епоху, особливо протягом останніх десятиліть, значення перекладознавства суттєво зросло, що тісно пов'язано з розвитком цифрових технологій. Ці технології, включаючи машинний переклад, штучний інтелект, нейронні мережі та електронні ресурси, не лише трансформують процес перекладу, але й відкривають нові можливості для вдосконалення перекладацької діяльності.

Окрім переважно технічних аспектів, сучасне перекладознавство розглядає також проблеми культурної адаптації, глобалізації та впливу технологій на перекладацьку етику. Цифрові інструменти спрощують роботу перекладача, але водночас створюють нові виклики, такі як питання авторства, креативності та якості автоматизованого перекладу [1].

Цифрові технології надають перекладачам цілий арсенал інноваційних інструментів, серед яких електронні словники, корпусна та комп'ютерна лінгвістика, системи машинного перекладу, нейронні мережі та елементи штучного інтелекту [2]. Ці засоби значно покращують ефективність перекладу, дозволяючи підвищити його точність, прискорити процес і зробити перекладацьку діяльність більш доступною. Автоматизація перекладу завдяки цим технологіям дозволяє зменшити навантаження на людський ресурс і оптимізувати багато аспектів, що раніше потребували великої кількості часу та зусиль.

Попри це, цифрові технології також породжують низку нових викликів для перекладачів. Наприклад, розвиток штучного інтелекту та машинного навчання, зокрема використання нейронних мереж для автоматичного перекладу, з одного боку, спрощує і прискорює роботу перекладача [3]. Але з іншого боку, такі технології часто призводять до зниження якості перекладу, оскільки автоматизовані системи не завжди враховують контекст, стилістичні та культурні особливості тексту. Втрата креативності та зниження авторської участі в перекладацькому процесі стають додатковими проблемами.

Крім того, в епоху цифрових технологій перекладачам доводиться враховувати нові етичні та юридичні аспекти перекладу, такі як авторське право, захист даних і відповідальність за кінцевий результат. Перекладознавству необхідно адаптуватися до нових вимог, розробляючи нові підходи до аналізу й вирішення цих проблем, зокрема вивчення соціокультурних та правових чинників, що впливають на процес перекладу у цифровому середовищі [4].

Однією з ключових проблем перекладознавства в епоху цифрових технологій є забезпечення високої якості та достовірності автоматизованого перекладу. Автоматизований переклад являє собою процес, при якому текст або мова перекладаються з однієї мови на іншу за допомогою спеціальних комп'ютерних програм [5]. Існує кілька підходів до його реалізації: статистичний, гібридний та нейронний методи. Найсучаснішим і найефективнішим вважається нейронний автоматизований переклад, який базується на штучних нейронних мережах. Ці системи здатні аналізувати великі обсяги паралельних текстів, навчаючись виконувати переклади з високою точністю та природністю.

Нейронні мережі мають перевагу над попередніми методами, зокрема, у здатності до більш точного відтворення лексичних і граматичних особливостей мови [6]. Проте, попри ці досягнення, автоматизований переклад залишається обмеженим в кількох аспектах. Насамперед, системи не завжди враховують контекст, стилістичні та культурні особливості тексту. Це може призводити до неточностей, оскільки машина не здатна повністю зрозуміти тонкощі людської мови, що впливає на достовірність перекладу. Крім того, системи можуть допускати помилки, що спричиняють спотворення змісту або навіть плагіат.

Таким чином, автоматизований переклад слугує радше допоміжним інструментом, який значно спрощує перекладацький процес, але не може повністю замінити людську роботу. Для забезпечення якості та достовірності перекладу потрібне обов'язкове постредагування з боку професійних перекладачів, які здатні виправляти помилки, вдосконалювати стиль і враховувати культурні контексти.

Питання авторства та креативності перекладу стають також однією з найактуальніших проблем перекладознавства в умовах стрімкого розвитку штучного інтелекту та машинного навчання. Використання штучного інтелекту для автоматизації перекладу змушує замислитися над тим, хто ж є справжнім автором перекладу. З одного боку, автором може вважатися людина, яка створила оригінальний текст, оскільки саме вона є джерелом змісту. Також можна стверджувати, що автором є перекладач, який відредагував або затвердив результат машинного перекладу, забезпечивши якість та відповідність оригіналу.

З іншого боку, сучасні технології дозволяють штучному інтелекту навчатися на величезних масивах даних і генерувати тексти, які не завжди потребують втручання людини. У таких випадках виникає питання: чи може штучний інтелект бути визнаним автором перекладу? Якщо так, як оцінювати його креативність? Адже переклад – це не лише механічне перенесення слів з

однієї мови на іншу, але й творчий процес, який враховує стилістичні та культурні нюанси.

Водночас постають питання захисту прав. Якщо переклад створюється за допомогою штучного інтелекту, хто повинен володіти авторськими правами на результат? Це вимагає розробки нових етичних і юридичних стандартів для визначення авторства та оцінки творчого внеску як людини, так і машини. Важливо також врахувати відповідальність за якість та достовірність перекладу, щоб уникнути спотворень змісту та порушення прав інтелектуальної власності.

На завершення можна сказати, що перекладознавство в епоху цифрових технологій стоїть перед численними актуальними проблемами, які потребують глибокого дослідження та аналізу. Ці проблеми пов'язані з розвитком та впливом штучного інтелекту, машинного навчання та нейронних мереж на процес і результат перекладу. Серед цих проблем можна виділити питання про якість та достовірність автоматичного перекладу, а також питання про авторство та креативність перекладу. Ці проблеми становлять як виклики, так і можливості для перекладачів та перекладознавців, які повинні адаптуватися до нових умов і вимог перекладацької діяльності в епоху цифрових технологій.

Література

1. Chan S.-w. Translation and Information Technology. Chinese University Press, 2002. 215 p.
2. Austermuhl F. Electronic Tools for Translators. London : Routledge, 2014. 202 p.
3. Poibeau T. Machine Translation. MIT Press, 2017. 296 p.
4. Cronin M. Translation in the Digital Age. London : Routledge, 2013. 165 p.
5. Chan S.-w. A Dictionary of Translation Technology. Chinese University Press, 2004. 639 p.
6. Koehn P. Neural Machine Translation. Cambridge : Cambridge University Press, 2020. 406 p.